

at Forslaget er stillet af Udvalget og ikke af Ministeren. Vi faa altsaa en Linie tvers igennem Landet, vi faa en Linie syd paa til Nykøbing paa Falster og en fra Kolding til Aarhus, som ganske rigtigt vil medføre en Fortsættelse ad Østkysten og ned ad Vestkysten, med andre Ord, Hovedpladserne i Landet vil man paa denne Maade sætte i Forbindelse med Hovedstaden og med Udlandet. Om vi skulde komme til at gaa videre, om vi skulde komme til at anlægge Linier ogsaa mellem Byerne, om jeg saa maa sige: Sidelinier ind til de vigtigere Pladser, maa være et aabent Spørgsmaal. Det erkendte den ærede Ordfører ogsaa, at det maatte være, thi det vil jo noget komme an paa, hvad Forhold man kan komme i til de stærkt udviklede private Telefoner. I Sverige har Staten, som bekendt, kun delvis overtaget Telefonvæsenet, men konkurrerer med det, og det er jo en Vej, man kan gaa. Imidlertid, det er ret stærkt udviklet der. I 1883 eller tidligere endnu var der Tale om at overtage Telefonvæsenet, det var vistnok rigtigt, at man ikke gjorde det, og jeg tror ogsaa, det vilde gaa galt, om man gjorde det nu. Jeg vilde i og for sig ikke være saa bange for at overtage det private Telefonnet — jeg har nemlig den Overbevisning, at det vilde betale sig ret godt — hvis jeg troede, det var et godt Materiel, Staten kom i Besiddelse af, men det er det ikke. Enhver kan jo læse i Anmærkningerne, at der maa dobbelte Ledninger af forskellig Styrke til, og at vi nu ere naaede hen til det Punkt, hvor man kan sikre sig, at der høres distinkt paa lange Afstande. Jeg vil f. Eks. gøre opmærksom paa, at enhver, der vil forsøge at telefonere fra Kjøbenhavn til Odense ad Statens Traad, vil opnaa en ganske anden Sikkerhed i Meddelelsen og Hørelsen, end naar man de fleste Steder i Landet benytter en Telefontraad paa ganske korte Afstande. Det ligger jo i Styrken, man har givet Ledningen. Altsaa, hvis det havde været et godt Materiel, vilde det ikke have været saa farligt at tage det — thi disse private Telefoner have vist sig at være en ganske god Erhvervskilde — men jeg tror ikke, det kan siges at være et godt Materiel, og Følgen af, at Staten eksproprierede og overtog de private Telefoner, vilde vistnok være den, at en meget stor Del af disse Anlæg straks vilde blive ubrugelige, saa at man maatte anlægge ny, og det forekommer mig noget forøvrent at ville indlade sig paa slikt. Jeg mener altsaa, at det Spørgsmaal maa holdes aabent, om man skal gaa videre end til at anlægge Hovedlinier, saa at man ogsaa kom til at anlægge Sidelinier, og tror for øvrigt, at

der nok kan være Tale om at gaa til en Samvirken med de private Selskaber, hvis en saadan kan opnaas. Det er et meget tvivlsomt Spørgsmaal; jeg tør ikke besvare det i Øjeblikket, men det er noget, man maa til at forsøge. Kan man ikke det, kommer Staten til at udvikle sine Linier stærkere, end jeg i Øjeblikket kan bebude, men jeg er naturligvis villig til Forhandling i denne Retning. Den ærede Ordfører slog paa, at man kunde begynde at overlade den private Organisation at benytte Statens Linier. Det forekommer mig at være en rent forkert Vej at gaa. Forbeholde vi os Fremtiden, forbeholde vi os at sige: Nu skulle vi undersøge og overveje, hvad Vej vi skulle gaa, saa skulle vi ikke begynde med at gøre et saa betydeligt Strid som det at overlade den private Industri at drive Statens Linier. Udgiften til Driften af Linierne er i Virkeligheden ikke betydelig. Her er ikke som ved Telegrafvæsenet Tale om Besørgelse af Depecherne, saa det er ikke noget stort Antal Personer, der beskæftiges ved Driften. Det er ogsaa en Fejltagelse, naar det ærede Medlem tror, at naar man flyttede Telefonvæsenet ud af Telegrafvæsenets Lokaler, vilde dette give en Lettelse, som var værd at omtale (Ordføreren [Meergaard]): Det er det efter Anmærkningen). Ja, der staar lidt om det i Anmærkningerne, blandt andet naturligvis 2 Værelser, højst 3. Det har nogen Betydning, men en grumme ringe Betydning i Forhold til den Plads, der ellers kræves. For Resten paakønner jeg, at man har givet Bevilling til at skaffe bedre Lokaler.

Den ærede Ordfører sagde, at det var et sørgeligt Resultat, man var kommen til ved Statens Telegrafvæsen. Jeg tror dog at turde sige, at det er i de sidste Par Aar, egentlig siden det ærede Medlem er bleven Ordfører for Finansudvalget, at man hvert Aar har krævet saa meget af Telegrafvæsenet. Der er et æret Medlem (Wojfen), der for Øjeblikket sidder ved Siden af den ærede Ordfører, der som Ordfører — i alt Fald udtalte han sig i Sagen — for saa Aar siden erklærede, at som Forholdene ere, kunne vi ikke vente, at Telegrafvæsenet skulde betale sig. Jeg tror vel ogsaa, at Telegrafvæsenet fortjener alvorlig Opmærksomhed, og at man maa tage fat paa dette Spørgsmaal, men jeg er paa den anden Side af en noget afvigende Mening fra den ærede Ordfører. Jeg tør ikke sige, at denne Lov, som ganske vist maa komme, af flere Grunde, blandt andet ogsaa fordi Kommunerne gøre Kansselighed over for Staten ved Anlægget af disse Telefonlinier, kan komme